

PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik **16** (1988/1989)

Številka 1

Strani 17–20

Janez Strnad:

GLADINA VODE V VRTEČI SE POSODI

Ključne besede: fizika.

Elektronska verzija: <http://www.presek.si/16/923-Strnad.pdf>

© 1988 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

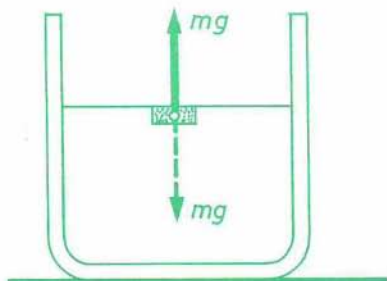
© 2010 DMFA – založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

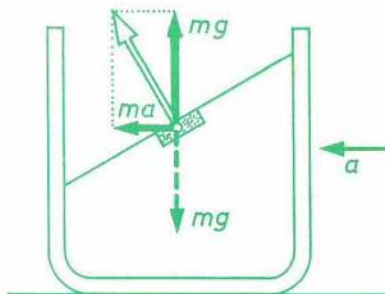
GLADINA VODE V VRTEČI SE POSODI

Da je gladina mirujoče vode vodoravna, ni težko pojasniti. Opazujemo majhen del vode z maso m ob gladini. Zemlja deluje nanj s težo mg navpično navzdol; pri tem je g težni pospešek. Opazovani del vode miruje: nanj deluje sila okolnih delov vode, ki uravnovesi težo (slika 1). Sila okolnih delov vode je torej mg navpično navzgor. Okolni deli vode lahko na opazovani del izvajajo le silo, pravokotno na gladino. Zaradi sile, ki ne bi bila pravokotna na gladino in zato ne bi obremenjevala vode na stisk, bi voda začela teči.

Drugače je, če se posoda z vodo giblje enakomerno pospešeno s pospeškom a proti levi. Po tem, ko se lega gladine glede na posodo s časom več ne spreminja, opazujemo del vode z maso m ob gladini. Zdaj se sile na opazovani del ne uravnovesijo, saj se giblje ta del, enako kot vsa voda v posodi, s pospeškom a proti levi. Poleg teže navpično navzdol in enako velike sile okolnih delov vode navpično navzgor, delujejo na opazovani del okolni deli vode s silo ma proti levi. Od I. Newtona pred tristo leti namreč vemo, da dobimo silo, ko pomnožimo maso s pospeškom. Pravzaprav smo to upoštevali že, ko smo navedli težo. Silo okolnih delov vode na opazovani del sestavljata dva prispevka (slika 2): mg navpično navzgor in ma proti levi. Gladina vode je pravoko-

Slika 1. Del vode ob gladini v mirujoči vodi. Opazovani del vode vzamemo za sistem in narišemo zunanje sile: teža mg deluje navpično navzdol (črtkano) in sila okolnih delov vode navpično navzgor (sklenjeno) jo uravnovesi. Gladina je pravokotna na silo okolnih delov vode.

Slika 2. Del vode ob gladini v posodi, ki se giblje s konstantnim pospeškom a proti levi. Risba je narisana tako kot prejšnja. Vsota obeh prispevkov k sili okolnih delov vode pa je narisana z votlo puščico.

tna na njuno vsoto in se dviga proti desni. Njen nagib φ je določen z razmerjem obeh prispevkov takole:

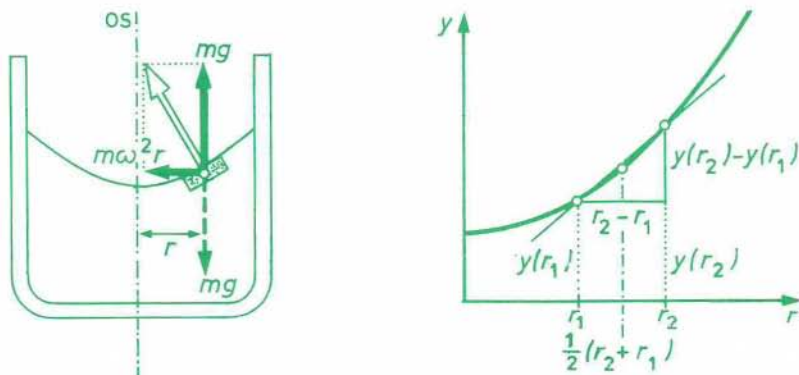
$$\operatorname{tg} \varphi = ma/mg = a/g$$

Nazadnje se zanimajmo za vodo v posodi, ki se enakomerno vrti s kotno hitrostjo ω . Če traja en vrtljaj, ki mu ustreza polni kot 2π , čas t_0 , je kotna hitrost $\omega = 2\pi/t_0$. Zopet opazujemo del vode z maso m ob gladini. Del enakomerno kroži. Enakomerno kroženje je pospešeno gibanje. Pospešek — tako imenovani centripetalni pospešek — z velikostjo $\omega^2 r$ kaže proti osi. Ta pospešek se spreminja z razdaljo r od osi.

Na opazovani del vode deluje teža mg navpično navzdol in okolni deli vode z enako veliko silo navpično navzgor in s silo $m\omega^2 r$ proti osi. Gladina je — kot v obeh prejšnjih primerih — pravokotna na silo okolnih delov vode, ki jo sestavljata prispevek mg navpično navzgor in prispevek $m\omega^2 r$ proti osi. Nagib gladine je določen takole:

$$\operatorname{tg} \varphi = m\omega^2 r/mg = \omega^2 r/g$$

Računanja še ni konec, ker se nagib spreminja z razdaljo od osi. Zaradi tega je gladina ukrivljena. Njena oblika je rotacijsko simetrična. Dovolj je, če določimo krivuljo, ki jo dobimo kot presek gladine z ravnino skozi os. Krivulja $y(r)$ podaja višino dela vode nad najnižjo točko ob osi: $y(0) = 0$. V razdalji r_1 od osi je višina $y(r_1)$ in v malo večji razdalji r_2 je višina $y(r_2)$. Tangens nagiba določa kvocient $(y(r_2) - y(r_1))/(r_2 - r_1)$ (slika 3). Katero razdaljo naj vstavimo namesto r v desno stran enačbe? Pomagajmo si s srednjo razdaljo $(r_2 + r_1)/2$. Tako dobimo:

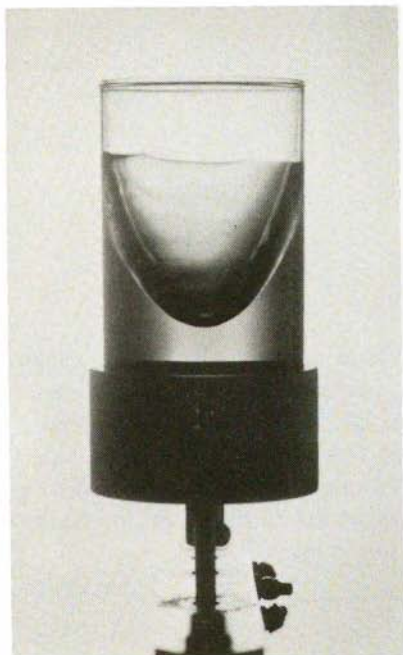
Slika 3. Del vode ob gladini v posodi, ki se enakomerno vrti. Risba je narisana tako kot prejšnja. Desna risba kaže, kako izračunamo tangens nagiba gladine.

$$y(r_2) - y(r_1) = \omega^2(r_2 - r_1)(r_2 + r_1)/2g = \omega^2 r_2^2 / 2g - \omega^2 r_1^2 / 2g$$

Uvidimo, da gre za parabolo

$$y(r) = \omega^2 r^2 / 2g$$

in ima gladina obliko rotacijskega paraboloida.

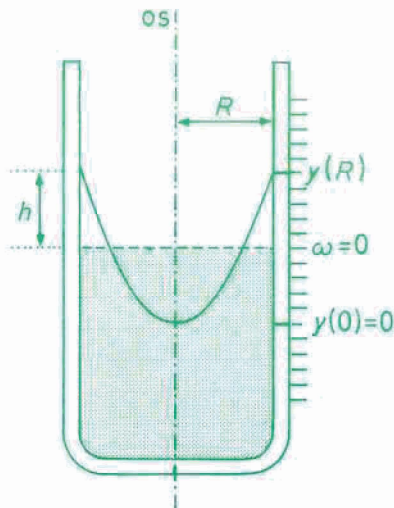

Slika zgoraj:

Stopetdesetletnico fizika Ernesta Macha (1838-1916) je avstrijska pošta počastila z izdajo posebne znamke (k prispevku na strani 21.)

Slika levo: Gladina vrteče se vode ima obliko rotacijskega paraboloida. Trditvev drži samo približno, ker je težko doseči, da se čaša enakomerno vrti, motnje pa povzročajo valove. (Foto Marjan Smerke)

Spoznanje izkoriščajo. Plosko veliko posodo z živim srebrom vrtijo okoli navpične osi in uporabijo nastalo parabolično zrcalo v astronomskem daljnogledu. Od drugih možnosti za uporabo omenimo bolj vsakdanjo. Navpično cevko z vodo lahko uporabljamo kot merilnik za kotno hitrost ali frekvenco hitro se vrtečih teles. Frekvenco, to je število vrtljajev v sekundi, dobimo kot obratno vrednost časa enega vrtljaja. Vrteča se voda nad vodoravno ravnino pri $y = 0$

Slika 4. Mirujoča voda (osenčeno, gladina je narisana črtkano) v cevki z radijem R in vrteča se voda (gladina je narisana sklenjeno). Če je radij cevke $R = 2$ cm in se cevka enkrat zavrti v $0,2$ s, meri $h = 1$ cm. Del cevke nad gladino mirujoče vode mora biti dovolj visok.

ima prostornino $\pi \omega^2 R^4 / 4g = \pi R^2 y(R) / 2$, če se os navpične cevke z radijem R pokriva z vrtilno osjo. Zvezo najde bralec preprosto izpeljano na str. 5–6. Ta prostornina se ujema s prostornino valja $\pi R^2 h$, ki ga je zavzemala voda v cevki, dokler je mirovala (slika 4). Iz zveze $h = y(R) / 2$ izhajaja, da je ležala gladina mirujoče vode na sredi med dnem in robom vode v vrteči se cevki. Po znižanju gladine lahko tedaj določimo kotno hitrost. Iz $h = \omega^2 R^2 / 4g$ sledita kotna hitrost $\omega = 2(hg)^{1/2} / R$ in frekvenca $1/t_0 = (hg)^{1/2} / \pi R$.

Janez Strnad